

Skovens konge

Lucca Winther

Han hører nu de let genkendelige, og så evigt fascinerende lyde, som han gentagne gange før har hørt, når han har været i skovens udkant, men aldrig har haft mulighed for at sammenkæde med et syn. Lyden af at skovens konge er nær, har han fået fortalt. Lydene går helt ind i blodet på ham, hans hjerte begynder at slå hårdere og hurtigere i brystet på ham, og pumper begejstringen med blodet rundt i kroppen. Han glemmer med ét hans ærinde uden for skoven, og lader sig rive med af sin fascination af lyden af hestenes springende hove og hundenes ivrige gøen inde fra skoven. Han løber spontant, men bestemt ind i skoven mod lydene. Over stendiget, gennem den grønne skovbund og ind mellem træerne. Han læner sig med al kraft op ad en træstamme, så han kan mærke det smerte i ryggen, som en vished om, at det er nu han har muligheden for at se det, og nu han må handle på det. Der som han står med al opmærksomhed rettet indad mod ikke at lade muligheden forgå, ser han en stor hund løbe gennem det grønne mos i skovbunden, som let giver efter for hundens stærke krop, der løber med al fart gennem skovens frodige landskab. Han vender med ét sin fulde opmærksomhed mod det syn der møder ham, og lader sig fylde af den inderlige begejstringsrus det giver at kunne tilfredsstille det ønske, han så længe har længtes efter at kunne opfylde: opleve synet af de lyde der altid har fascineret ham, når han har hørt dem i skovens udkant. Han følger hunden med øjnene så langt som skovens landskab tillader det, og står derefter med ørene slået ud og lytter intenst efter de mangfoldige lyde, der nu begynder at forme et billede for hans indre blik. Han står og betragter sit velformede forestillingsbillede, da en hest kommer springende forbi ham med en sådan fart, at han kan høre den friske vinds

sus for hans ører, og mærke den kølige vind mod hans hud. Han mærker kulden snige sig ind på hans hud og rystelsen vandre igennem hans krop, imens han betragter hesten storme gennem skoven. Kulden fordamper så hurtigt som den kom, da han forestiller sig det billede der må være af den store skov fra hestens høje ryg. Tankerne flyver igen snart videre og fylder ham med begejstringens varme, idet han ser flere store stærke hunde og høje heste løbe og springe gennem et landskab af grøn skovbund, friske søer, og mægtige træer. Nu ser han den, en himmelstræbende stor og majestætisk kronhjort: skovens konge. Den kommer springende med al kraft gennem skoven, imens han blot kan stå og betragte dens storhed i skovens pragt. Det er intet mere end dette syn han kunne ønske sig at se: skoven i al dens pragt og dyrene, der står ved magt. Han mærker tilfredsstillelsens glæde fylde ham indefra, som var hvert åndedrag i den friske luft en indånding af glæde, men glæden farer hen, så hastigt som kronhjorten i dens spring. Brat kommer en hest springende med en voldsom fart, og efterlader en genlyd fra hestens stormende spring for hans ører, og en pludselig kulde fra springets vindstød, som sniger sig ind på hans hud. Han bider sig i læben og knuger fast sine arme om sig selv, for ikke at give efter for rystelsen, imens han betragter hesten storme efter den majestætiske kronhjort gennem skoven i en ubarmhjertig forfølgelse. Glæden vendes med det samme til et kaos af vrede og frygt, der indåndes med et gisp, og får kulden fra hestens stormende spring til nu at krybe helt ind under huden på ham. I lang tid står han og betragter de nu så frygtelige hunde og heste der løber vildt og voldsomt gennem skoven efter den majestætiske kronhjort i en forfølgelse uden hjerte. En gang senere ser han igen

den forfulgte kronhjort, som langsomt afkræftes og tæres hen af forfølgelsen. Det skærer i hjertet på ham at se dem forfølge kronhjorten, som om de slet ikke har forståelse for, hvem der som skovens konge har magt over skoven og dens natur. Han stirrer sig snart blind på synet af vilde hunde og stormende heste der lægger hele skoven ned, og blot efterlader et kaos af indtryk i ham. I det kaos, der fylder hans hoved, bemærker han knapt stilstanden og stilheden, der breder sig omkring ham, før han hører en frygtindgydende gennemtrængende tone. Den rammer ham, som et stik i hjertet af vredens kniv, så hvert hjerteslag nu pumper vredens gift ud i blodet på ham. Han forstår præcis hvad dette signal betyder. Hvem der kan ophøje sig til at tro, at han kan udøve magt over skovens konge, forstår han dog ikke.